

אש קודש

יש לנו 'עסק' בנסתרות!

וגם: אהבת ישראל במשנת קרעסיטרר

בפרשתן בין שלל המצוות שאנו מצווים, יש כמה שנוגעים בעניין זה, והמרכזית שבהם היא כמובן 'ואהבת לרעך כמוך' וברש"י 'אמר רבי עקיבא זה כלל גדול בתורה'.

הרבי מקוצק זי"ע הקשה 'כמוך' והשיב: 'כמוך'! בקוצק כמו בקוצק הדברים קצרים וסתומים, אך **ה'פני מנחם' זי"ע** הסביר ששאלתו הייתה כיצד ייתכן שאדם יגיע לדרגה כזו לאהוב את חברו ממש כמותו? והשיב 'כמוך' היינו שכמו שבאכזריות של האדם אף אחד לא מתנשא על חברו, כך יתנהג עם רעהו וזה הכוונה 'כמוך' ממש! השבוע ציינו את יום ההילולא של **הרה"ק ר' שע"ל"ה מקרעסטיר זי"ע** היה ידוע באהבת ישראל עד אין קץ. אחד הסיפורים שתפסו אותי הוא על אחד שמרוב צרותיו רצה לשים קץ לחייו ובא לר"ב כדי להודיע לו, ר' ישעיה"ל לא התרגש והתחיל לדון איתו מה האופציה הכי טובה.. בתחילה הוא הציע לו לקפוץ מהגשר לנהר הקפוא אך שלל זאת כיוון שזה מיתה אישית, לאחמ"כ הציע לו לקפוץ מהבניין הגבוה בעיירה אך גם את זה הוא שלל כי אם לא ימות הוא רק יסבול יותר וכן על זה הדרך עד שאותו יהודי הלך לחשוב מה האופציה הכי נוחה להתאבד.. וכמובן שהוא לא חזר שוב לשאול איך להתאבד..

זה נשמע סיפור משעשע, אך יש בו עומק עצום באהבת ישראל, שאין לנו לחשוב דרך העדשות שלנו, אלא להסתכל מהנקודת מבט של החבר ולהשתתף איתו בצרה, להבין אותו, וכך להציל אותו.

כדי להגיע לדרגה של כמוך האמורה לעיל כאיבריך ממש, אין לחשוב 'כמוך' אלא כמוהו - כחברך!

א פרייליכץ שאבע'ס

שהעבודה הייתה חביבה עליו עד מאוד ואפילו הכי הוזהר מפני ההרגל!

סכנה! הרגל לפניך!

במבט ראשון הווארט הנפלא הזה מותר אותנו בבעיה קשה, הרי בתכל"ס אנו עושים ביום יום הרבה דברים קבועים כסדר, מניחים תפילין, מתפללים, לומדים, וכ"ו, ומה נעשה מול סכנת ההרגל הרובצת לפתחנו? הרי אפילו אהרון הכהן! ואפילו קודש הקדשים! אינם חסונים בפני כח ההרגל?!

השבוע שמעתי **ממו"ר רה"י הגר"י עבאדי שליט"א** אימרה נפלאה בעניין.

הוא סיפר **שהגר"ש פינקוס זצוק"ל** היה מרבה לדבר בשיחותיו על שאבע'ס קודש, ופעם שאלו אותו מה נעשה כשמגיעה השבת ואני לא מצליח להרגיש? הוא השיב להם, תתחילו לעשות עסק מהשבת, לדבר עליה 'עוד מעט שבת' לחיות אותה 'את זה אני שומר לשבת' וכד' וכך תצליחו להרגיש את זה!

זו התשובה היהודית מול סכנת ההרגל, לעשות עסק מכל דבר שבקדושה.

אם ננסה להמחיש את העניין באווירת יום ל"ג בעומר הק' שבפתח, יש את המשפט המפורסם 'אין לנו עסק בנסתרות'.. ואילו אנו צריכים לומר **יש לנו עסק בנסתרות!** כל מה שנסתר אצלנו ואנו לא מרגישים אותו, צריכים אנו לעשות ממנו עסק! בדרך כלל בגיליון זה אנו מתמקדים בנושא אחד בפרשה, אך השבוע ננצל את ההזדמנות שאנו קוראים שני פרשות כדי לדבר על עניין נוסף.

ואהבת לרעך כמוך? כמוך!

נמצאים אנו בעיצומם של ימי הספירה בהם אנו משנים חלק ממנהגנו 'מפני שלא נהגו כבוד זה בזה', ימים של חשבון נפש להתחזקות בעייני בין אדם לחברו, ובדיוק

ז'אל יבוא בכל עת אל הקודש'

וברש"י 'ז'לפי שגילוי שכינתו שם, יזהר שלא ירגיל לבא'.

התמיהה הגדולה צפה מאליה, 'אדרבה! הרי כיוון שזה מקום קודש שיש בו גילוי שכינה מן הראוי היה שאהרון יבוא אליו כמה שיותר, ומדוע א"כ הוא מצווה לבוא אליו רק ביום הכיפורים?

מחן הגר"ח שמואלביץ' זצוק"ל למד מכאן יסוד עצום, והנה ציטוט קצר מדבריו:

'ההרגל הוא האויב הגדול של כל רגש קדושה והתרוממות. בשעה שניצב האדם אל מול הנעלה והנשגב, ובנפשו מתנוצצים זיקים של **אש קודש**, בא ההרגל ומכבה את גחלי הקודש בזו אחר זו עד כי תדעך כליל. מי לנו גדול מאהרון הכהן קדוש ה' אש טרם היכנסו לפני ולפנים הרי הוא פורש ז' ימים פרישה של קדושה, ועם כל זאת הוזהר בכל חומר הדין אחרי כל ההכנות ועם כל הקרבנות, ציטתה התורה שלא ייכנס אלא פעם אחת בשנה, שאם לא כן עומד הוא בסכנה עצומה של ההרגל, **ונורא הדבר שאפילו קודש הקדשים יכול להעשות חולין ע"י ההרגל!**

הוא מאריך בשיחתו ביסוד זה בראיות נוספות, אך ברצוני להוסיף נקודה נוספת שיש ללמוד מכך שהדברים נאמרו לאהרון שעליו נאמר בפרשת בהעלותך 'יעש כן אהרון - מלמד שלא שינה', והיינו שכל יום עבודת היה עובד את עבודת המקדש כביום הראשון עם כל הרגש וההתלהבות, ולמרות זאת נאמר לו 'ז'אל יבוא בכל עת!' דבר נוסף שיש ללמוד מכך הוא שלפעמים נדמה לנו שבדבר שאנו מתחברים אליו ואוהבים לעשותו, השגרה לא מאיימת עלינו, ולכן נאמר ציווי זה דווקא באהרון

